



#3/2021 • 177. ÅRGANG

BDMNYT

BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION

HJERTE FOR
MISSION

VISIONER BLIVER
TIL VIRELIGHED

ET **UMULIGT**
VALG

HJÆLP TIL ET
BEDRE LIV



**BDMnyt udgives af
Brødremenighedens Danske Mission**

REDAKTØR
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

REDAKTION
Tine Elmelund Christensen
Arngeir Langås
Martin Højgaard Jensen
Rebekka Brødsgaard Knudsen

OPLAG
2.600
Udkommer:
Feb. • juni • sept. • dec.
ISSN 0901 • 330X

TRYK
Øko-Tryk, Skjern

LAYOUT
Helle Høeg

FORSIDEFOTO
Martin Højgaard Jensen

Brødremenighedens Danske Mission
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
tlf. 3529 4820
Hjemmeside: www.bdm-dk.dk
E-mail: bdm@bdm-dk.dk

Gaver kan indbetales på:
MobilePay 36945
Bank 0994 - 4672131928
Giro 4006666

Formand
Jørgen Bøytler
tlf. 7456 1420

Generalsekretær
Arngeir Langås
tlf. 3529 4820

Økonomimedarbejder
Palle Byg
tlf. 3529 4820

Indsamling og information
Martin Højgaard Jensen
tlf. 3529 4820

Ungdomssekretærer
Tine Elmelund Christensen
tlf. 2069 3474

Emma Nørgård Kristoffersen
tlf. 2288 4529



AF JØRGEN BØYTLE,
FORMAND FOR BDM

Missionærer

Ordet »missionær« er i mange sammenhænge upopulært eller ukendt. Det er ikke ualmindeligt, at jeg i samtaler med mennesker får spørgsmålet: Findes der stadig missionærer? Typiske associationer ved ordet er hos mange det kliche-agtige billede af en hvid mandsperson, iført khakifarvet tøj, shorts og tropehjelm med en bibel under armen. Implicit i beskrivelsen er også, at missionæren står i ledtog med en kolonimagt, så missionærens rolle opfattes som dobbelt problematisk, dels som en, der er en del af en politisk undertrykkende magt og en, der har til hensigt at presse kristendommen ind i en anden kultur, og dermed ødelægge kulturen.

I den forløbne sommer har en række artikler i Kristeligt Dagblad fokuseret på missionærer under temaet: Danske missionærer er så godt som forsvundet fra Afrika. En række tidligere og nuværende missionærer samt ledere i missionselskaber fik taletid og kunne give et billede af missionærrollen, der har en større affinitet med virkeligheden.

BDM står fast på, at en del af vores opgave er at udsende missionærer. Antallet af missionærer er ikke, som det var for nogle årtier siden. Hvor det i perioder i det 20. århundrede var almindeligt, at der var 15-20 udsendte, ligger tallet nu på under det halve. Missionærens rolle er skiftet fra at være kirkeleder og pioner i områder uden kristne mennesker til at være medarbejder i etablerede kirker, ofte som fagperson i specifikke opgaver. Ligesom vi i Danmark generelt har brug for udenlandsk arbejdskraft til at løse nødvendige opgaver, har vore samarbejdspartnere også behov for danske missionærer.

Det er relevant at overveje, om vi kan fastholde ordene »mission« og »missionær«, når definitionen på ordene ikke mere er alment forstået blandt danskerne. Noget kunne tale for det. Der findes ikke et andet ord, der dækker betydningen, nemlig at mission er sendelse. Så konklusionen er, at vi skal turde stå ved ordene, fordi de beskriver vores DNA og vores kald.

AF MARTIN HØJGAARD JENSEN, INFORMATIONSMEDARBEJDER



FRA TI-ØRER TIL TUSINDKRONER

Den 7. september 2021 var det 100 år siden fem-øre-foreningen (senere Ti-øre-foreningen) for Brødre-missionens Danske Mission begyndte.

Jesu lignelse om et lille sennepskorn – det mindste af alle frø – var inspirationen, da man i 1921 stiftede en indsamlingsforening i BDMs regi. I årene efter 1. verdenskrig tog arbejdet »blandt fremmede folkeslag« fart. De første missionærer rejste ud, og herhjemme tog en lille flok missionsvenner et uanseligt initiativ, som snart skulle vise sig at få stor betydning.

Under navnet Ti-øre-foreningen samlede medlemmer sig for gennem forbøn og indsamling at »tage del i Guds riges arbejde« ved at yde mindst 10 øre om ugen til mission. Samtidig udgav de bladet »Sennepskornet« med nyt fra missionsnærerne. Enhver, der uddelte bladet, blev kaldt »Samler«, fordi

man, når bladet blev uddelt, også indsamlede bidrag i kroner og ører.

Samlere og sælgere

Blandt »samlerne« var der mange ildsjæle, som vandt nye bidragsydere. Snart kom også idéen om en vægkalender med løsensord og andagtsstykker, en forløber til den i dag velkendte »Husandagtskalender«.

Med salget af kalendere, uddeling af blade og indsamling af gaver løftede samlerne BDMs indtægter betragteligt. 12 samlere ved stiftelsen i 1921 blev til 400 samlere i 1948. Den enorme vækst betød tillige et oplag på hele 9.300 eksemplarer af Sennepskornet i storhedstiden i 1950'erne. Og i løbet af de første 35 år fik Ti-øre-foreningen indsamlet hele 601.104 kroner. Det skete vel at mærke i en tid, hvor samlerne opgjorde indtægterne i kroner og ører, når de hver måned noterede beløbene i en lille samlerbog.

Ny tid, samme ånd

Sennepskornet lever stadig, om end en betragtelig mere stille tilværelse som en

lille kvartalsvis evangelisk missionshil-sen fra BDM. Det folkelige engagement i indsamlingsarbejdet spiller stadig en afgørende rolle i BDM, ikke mindst de mange frivillige bidragsydere, som bærer missionen længere ud. Men billedet ser også markant anderledes ud nu end i »de gode gamle dage«.

Frøet er vokset

Informationsarbejdet udgår i dag fra sekretariatet, men også direkte fra missionsærerne selv. BDMnyt er 'flagskibet' med et oplag på 2.600. Indsamlingsbilledet, med mangfoldige måder at hente indtægter på, er også forandret. – Selvom midlerne nu også kommer ind fra salget af Herrnhuter-stjerner, genbrugsarbejdet og andre indtægtskilder, så er det stadig sagen »at deltage i Guds riges arbejde«, som den dag i dag driver BDMs venner, ansatte og ildsjæle.

Sandelig, det lille frø er vokset til et vidtforgrenet træ med mange grene. Hvem kunne have forudset det for 100 år siden?

AF JØRGEN BØYTNER, FORMAND FOR BDM



TAK TIL JENS PETER REIKJÆR

Ved udgangen af august 2021 afsluttede generalsekretær cand.pæd., MA Com., Jens Peter Reijkjær sin tjeneste for BDM efter at have arbejdet syv år hos os.

Jens Peter kom med en baggrund i Luthersk Mission og havde derfra et stort kendskab til mission og udsendelse af missionærer. Desuden havde Jens Peter en omfattende erfaring i organisationsledelse, alt sammen noget der kom BDM til gode.

Vi har med glæde set, hvordan BDM har udviklet sig med Jens Peter som generalsekretær. Som organisation har BDM oplevet fremgang i form af en væsentlig forøgelse af omsætningen,

udvidelse af staben på kontoret, mange frivillige i organisationen og fortsat mange volontører udsendt. Desuden er flere missionærer blevet udsendt i perioden.

Corona-håndtering

I forhold til vore samarbejdspartnere har vi oplevet stabile og fortrolige samarbejdsrelationer, hvor Jens Peters rolige og positive samarbejdsevner er kommet alle til gode. Det er ikke nogen

hemmelighed, at Corona-pandemien har bremset for en del aktiviteter, men det har ikke forhindret, at BDM har kunnet udvikle sig, også i den periode. Naturligvis har situationen også givet Jens Peter ekstra udfordringer, men de er blevet håndteret godt.

Hjerte for mission

En ting, som kendetegner Jens Peter, er hans hjerte for mission. Der er ingen tvivl om, at mission er en af de vigtigste opgaver, Jens Peter ser i sin tilværelse. Han er et godt eksempel på, at vi kan arbejde for Guds Mission i forskellige kapaciteter. Nogen skal rejse ud som missionærer, andre skal arbejde i organisationen, for at – bogstaveligt talt – missionen skal lykkes. Og netop det organisatoriske arbejde for mission har indtil nu været Jens Peters kald. Vi er glade for, at dette er kommet BDM og BDMs samarbejdspartnere til gode i de forløbne år.

Tak for samarbejdet

Personligt har jeg sat stor pris på samarbejdet med Jens Peter. Mange gange har vi drøftet opgaver og spørgsmål vedrørende BDMs arbejde ude og hjemme. På BDMs vegne skal der lyde en stor tak til Jens Peter og et ønske om alt godt og Guds velsignelse i fremtiden.



Jens Peter Reijkjær giver nøglerne videre til Arnegeir Langås.

AF TINE ELMELUND CHRISTENSEN, UNGDOMSSEKRETÆR



NY GENERAL- SEKRETÆR: MØD ARNGEIR LANGÅS

Arngeir Langås er nordmand, uddannet teolog og ordineret præst. Den 1. august 2021 tiltrådte han som ny generalsekretær.

Arngeir Langås har tidligere været fagkonsulent og missionær for Danmission i den lutherske kirke på Zanzibar og partnerkoordinator i Mission Afrika. Han har desuden en Ph.d. i missionsteologi fra 2017. Han kommer til BDM fra en stilling som præst i den norske kirke i Moland i det sydlige Norge.

Hvad gav dig lyst til at søge stillingen som generalsekretær?

Jeg har stor respekt for BDM og synes missionsarbejdet er vigtigt og meningsfyldt. Det er i mission, jeg har haft det meste af mit arbejdsliv. Derfor tror jeg, der kan være et godt match mellem BDMs behov og det, jeg har med i bagagen. Jeg er fortrolig med en del af missionsselskabernes virkelighed, fordi jeg har haft forskellige roller i dem frem til nu.

Hvad glæder du dig mest til i de opgaver, du kommer til at stå i?

Jeg glæder mig til at drive og udvikle organisationen i mødet med de mange situationer, der opstår. Det er meningsfyldt, at det sker i samarbejde med de mange engagerede medarbejdere, både

frivillige i genbrugsbutikkerne, volontørerne, bestyrelsen, medarbejderne og partnerne derude.

Hvilke erfaringer fra de arbejdsopgaver, du tidligere har stået i, tror du særligt, du kan gøre brug af hos BDM?

Jeg har erfaringer med, at visioner bliver til virkelighed, når man samarbejder åbent og ærligt om et fælles mål. Som missionærer på Zanzibar etablerede vi et dialogarbejde, der stadig væk har det fint. Det var der ikke, da vi kom i 2002, og uden gode samarbejdspartnere var det ikke lykkedes.

Den overordnede teologiske forståelse af at deltage i Guds mission og være lemmer på Kristi legeme er også vigtig i det daglige. Når man har en nogenlunde fælles vision og nogle fælles etiske retningslinjer, er det lettere at løse opgaverne pragmatisk og strategisk. BDMs opgave handler om at række evangeliet til mennesker, så jeg føler mig heldig, at jeg kan arbejde med på det.



Mere om Arngeir

Arngeir Langås er 51 år og dansk gift med Dorthe Davidsen, som er landechef i Areopagos.

Parret har to børn, Noa og Selma. Familien bor i Gilleleje.

I sin fritid holder han af at gå ture med sin kone, spille kort med familien og spille fodbold hver uge.

Af MIA OG MICHAEL TOLDAM KORSGÅRD, MISSIONÆRER

NYE MISSIONÆRER TRÆDER IND I HISTORIEN



BDMs nyeste udsendinge Mia og Michael Toldam Korsgård beretter om udfordringer og glæder i deres arbejde i Sikonge.

Vi har nu været i gang med at arbejde i tre måneder efter nogle måneders swahiliundervisning. Sproget er en nøgle til næsten alt her, fordi de fleste intet engelsk kan overhovedet. Sproget er også den største udfordring, men heldigvis en udfordring hvor tiden arbejder med os. Swahili har fra starten været vores arbejdssprog i stor udstrækning. Det går overraskende godt, omend det kræver masser af gå-på-mod, tålmodighed og humoristisk sans, for i Tanzania er det ikke uhøfligt af folk at grine højt, når vi laver fejl! Tanzanianerne har generelt let til smil og grin, og det er noget af det, vi holder af ved at være her.

En levevej for unge

Michael har en bred palet af opgaver, som han forsøger at få tid til at løse. En af dem er at undersøge om kirkens tidligere værksted i Sikonge skal genopstå og i hvilken udgave. Visionen er at give unge mennesker, der ikke er boglige, en levevej gennem håndværksuddannelse. Michael har givet den gamle grund og bygningerne »førstehjælp«, så det ikke forfalder yderligere. Han er nu i gang med at undersøge og planlægge, hvordan vi bedst åbner et værksted, som er bæredygtigt nok til at køre videre i mange år.

Træder ind i historien

Et andet hovedspor i Michaels arbejde er at bevare de mange historiske bygninger her. For eksempel ønsker kirken at ombygge den første bispebolig fra omkring år 1930 til arkiv og udstilling af Brødrekirkens historie i Tanzania. Det hus, som vi selv bor i, er bygget i 1903 med forbilledligt håndværk, men trænger til en gennemgribende renovering. Her i vores hus har missionærer boet og tjent for Brødrekirken i næsten 120 år! Michael tegner og regner på,



hvordan man bedst renoverer med respekt for bygningernes historie og de gamle håndværksmetoder – så de stadig står også om 120 år. Det er et spændende og givende arbejde at få lov at træde ind i historien og være med til at bevare den.

Vand er en udfordring

Mia arbejder på Sikonge Hospital, hvor hun rådgiver og støtter op om ledelsen. Hun arbejder blandt andet med at forbedre systemer og strukturer for planlægning og økonomi. Hospitalet har mange udfordringer at tage fat på. Et meget konkret problem er stedets vandsystem. Der løber vand ud af de utætte tanke, og sundhedspersonalet må hente vand i spande. Det betyder, at kvinder føder, og læger opererer uden rindende vand – til tider *helt* uden vand.

Supplerer hinanden

Vi har arbejdet sammen om at lave en plan for en gennemgående forbedring af vandsystemet, og det indledende arbejde med at reparere de eksisterende tanke er igangsat. Især i arbejdet med hospitalets vandsystem har vi mærket fordelene ved at have så forskellige faglige baggrunde; Michael som arkitekt med hang til praktisk håndværk,



» Livet på godt og ondt synes forstørret og ekstra tæt på

og Mia som sociolog med erfaring med projektledelse. Det er en gave, at vi kan supplere hinanden, og det gør vi meget brug af.

At være et kirke-hospital

Sikonge Hospital drives af Brødre-kirken. Derfor er der fokus på at tjene lokalsamfundet frem for at tjene penge. Det betyder, at mange patienter behandles og får medicin på kredit. De fleste betaler tilbage over tid, men ikke alle kan eller gør. Her afviser man ikke en ung mor med slem malaria, fordi familien ikke har penge. Akutte og alvorligt syge patienter behandles *altid*. Det giver udfordringer for hospitalets økonomi, men det er også netop det, der understreger, at det er kirkens hospital; Her er blik for hvert enkelt menneskes uendelige værdi.

Et umuligt valg

Det er til tider overvældende, hvor mange udfordringer her er. Og hvor mange menneskeskæbner, der kommer i klemme. For eksempel har hospitalet kun ét iltapparat, som alle afdelinger deler. I sidste måned lå en ældre med iltapparatet, da et spædbarn kom til ver-

den for tidligt og skulle have hjælp til at trække vejret. Personalet stod i den umulige situation, at de skulle vælge hvem, de ville redde. De tog iltmaskinen fra den ældre og reddede barnet. Den ældre døde efter nogle timer. Den ældres pårørende sagde efter sigende bagefter, at de var glade for, at barnet trods alt overlevede.

Relationer bærer igennem

Det er svært at begribe og svært at rumme, at det er virkeligheden her. Vi over os i at acceptere, at vi kun kan være med til at gøre en forskel i begrænset omfang, og på at huske, at vi kun er en brik i det arbejde, Gud allerede gør her. Det, der bærer os igennem de dage, hvor behovene synes uendelige, er relationerne. Vi oplever begge at have nære kollegaer, som vi arbejder rigtigt godt sammen med. Det er uden tvivl de gode relationer til dem, der er den største opmuntring og glæde i vores arbejde.

Livet forstørres

Hver dag er der udendørs morgenandagt på hospitalet tæt på fødegangen. Én morgen kunne man pludselig høre den særlige gråd fra et spædbarn, der netop var blevet født. Når man sidder der i morgensolen – og den tanzanianske salmesang akkompagneres af lyden af et liv, der netop er begyndt – så fyldes man af kraft fra den skabende Gud og bliver taknemmelig over at få lov at leve og arbejde et sted, hvor livet på godt og ondt synes forstørret og ekstra tæt på.

AF SVEND LØBNER, JOURNALIST



DANSKSTØTTET HANDICAPCENTER GAVNER HELE VEST- BREDDEN

Fra sønderjyske Christiansfeld udgår et kristent hjælpearbejde, der får palæstinensiske børn, unge og voksne med handicap i uddannelse og job.

Den sønderjyske by Christiansfeld er mere end hjemsted for Brødremenigheden – et asyl for det kristne mindretal, der blev grundlagt af Christian VII i 1773 endnu før der med Grundloven i 1849 blev religionsfrihed i Danmark.

Byen er også udgangspunkt for et vidtforgrenet missions- og hjælpearbejde rundt omkring i verden. Blandt andet på Vestbredden, hvor Brødremenighedens Danske Mission støtter et center, hvor 90 børn, unge og voksne med handicap får træning, undervisning og jobmuligheder i det palæstinensiske samfund.

Personer med handicap er særligt udsatte

Star Mountain er et dagcenter, hvor der er ansat talepædagoger, lærere og fysioterapeuter. Der er værksteder, hvor man kan lære et håndværk. Man kan lære at lave honning eller sæbe.

– En af de store udfordringer er, at man bliver stigmatiseret som handi-

cappet i det område. Det gælder både børnene og de unge, men også forældrene. Flere bliver udsat for overgreb i samfundet, både fysiske og seksuelle overgreb, forklarer Jens Peter Rejkjær, som netop er fratrådt som generalsekretær i Brødremenighedens Danske Mission, men har besøgt centret på Vestbredden flere gange.

BDM og Star Mountain

Inklusionsprojektet på Star Mountain er bevilliget 2,2 millioner udviklingskroner fra Civilsamfund i Udvikling (CISU). BDM er samarbejdspartner i projektet, som løber i årene 2020-2022.



Et ressourcested for hele Vestbredden
På centret hjælper man forældrene med at håndtere den svære situation, og børnene bliver klædt på til at sige fra.

Star Mountain er dygtige til det, de laver, konstaterer generalsekretæren. Centret er blevet et ressourcested – både for børn og forældre i området og for hele Vestbredden:

– De palæstinensiske selvstyremyndigheder bruger Star Mountain som ressourcested til at undervise medarbejdere på andre centre i, hvordan man skal modvirke stigmatisering og misbrug af personer med handicap, forklarer Jens Peter Rejkjær.

Brugerne får hjælp til et bedre liv

Centret har 90 brugere fra tre måneder til 40 år. Børnene søges inkluderet i almindelige skoleklasser ligesom herhjemme, og de voksne får et flexjob-lignende arbejde, hvor de lærer et håndværk og kommer i praktik i en af områdets virksomheder.

– Jeg har så stor respekt for det arbejde, de gør. De får hjulpet disse børn og unge til et bedre liv ganske enkelt, siger Jens Peter Rejkjær.

» De får hjulpet disse børn og unge til et bedre liv ganske enkelt

Kristne og muslimer arbejder sammen

Hvordan påvirkes arbejdet af Israel-Palæstina-konflikten?

– Jeg har ikke oplevet, at den konflikt har været slem. Centret ledes af kristne, mange af medarbejderne er muslimer, og det er stort set kun muslimer, der bruger centret som ressourcested. De har alle passion for de værdier, som de har stillet op: kærlighed, værdighed, retfærdighed, ligeværd, innovation og fortræffelighed.



Kristne værdier er almenmenneskelige

I er en kristen missionsorganisation – hvordan kommer det til udtryk?

– Det kristne vidnesbyrd kommer ind i forbindelse med de kristne højtider. Vores leder, Ranja Karam, er dedikeret

på det her område. Men ellers mærkes det mest på værdierne. Og dog må vi sige, at det vi kalder kristne værdier jo på en eller anden måde omhandler de grundlæggende ting i menneskelivet, som vi alle sammen sætter pris på, uanset, hvilken religion, vi tilhører.

GOMA- MIDLER FLYTTES SYDPÅ

Fra Y's Men Danmarks regionsprojekt 2019-2020 modtog BDM 300.000 kroner til et nyt skolebyggeri i flygtningeområdet ved Goma i DR Congo. Forholdene i området omkring Goma har desværre umuliggjort at gennemføre projektet, som derfor nu er udskudt på ubestemt tid. Med Y's Mens godkendelse anvendes de indkomne midler i stedet til at opføre en sundhedsklinik i byen Baraka. Baraka ligger i den nordlige ende af Tanganyikasøen cirka 100 kilometer syd for BDMs børnehjem i Uvira.

ROBERT ER REJST

Med orlov fra præstegerningen i Hjordkær og opbakning fra Haderslev stifts projekt »Præster uden grænser« er Robert Strandgaard Andersen i perioden august til oktober i Tanzania udsendt af BDM. Læs mere om hans rejseplaner på www.bdm-dk.dk

GENERAL PÅ AFSKEDSTURNÉ

Inden sin pensionering var afgangende generalsekretær Jens Peter Rejkjær sidst i juni på rundtur blandt BDMs missionærer og partnere i Brødrekirken i Tanzania. Her mødtes han blandt andet med Janice og Mads Refshauge Jakobsen i Kipili, hvor han blev vist rundt på den renoverede missionsstation. Også i Sikonge var der danske værter hos familien Toldam Korsgård, mens det desuden blev til kortere besøg hos kirkeledelserne i de provinser, BDM samarbejder med.



Jens Peter får en varm modtagelse i Kipili

POSITIVT ÅRSRESULTAT

Årsregnskabet for 2020 blev fremlagt på generalforsamlingen søndag den 29. august. Med et positivt resultat på 1, 1 millioner kroner står BDM godt rustet til at nå længere ud i fremtiden. Særligt salget af Herrnhuterstjerner bidrager til det store overskud. Flere nye projekter er nu i støbeskeen, så de mange midler kommer ud at arbejde gennem forkyndelse, undervisning og diakoni. Årsberetninger mv. for 2020 kan ses på www.bdm-dk.dk/omos

OPLEV OBERAMMERGAU I 2022

I samarbejde med Felix Rejser arrangerer BDM en uforglemmelig tur og ferie til passionsspillet i Oberammergau i dagene 19. - 26. juli 2022. Rejseledere er Erik Baun og Knud Elmo Knudsen. Der er 40 pladser og alle er velkomne. Ring 75 92 20 22 (Felix Rejser) eller læs mere på www.felixrejser.dk/rejser/509/



Du støtter BDM, når du handler på:

adventsstjerner.dk

BDMU

REDAKTØRER TINE ELMELUND CHRISTENSEN OG REBEKKA BRØDSGAARD KNUDSEN



Fuldt hus på volontørkursus

I starten af august var det endnu engang blevet tid til at holde volontørkursus for en flok kommende volontører. Det var heldigvis muligt at gennemføre kurset i Christiansfeld denne gang og ikke online. Med de ikke mindre end 10 deltagere, var kurset blandt de største, vi har afholdt i BDM inden for de seneste år.

Vi har den store glæde at sende fire volontører, Linette Amby Helgesen, Emma Gunilla Skov, Celia Skov Skjerning og Signe Arberg Kruse, til Peters House i Sumbawanga. Maja Bæk Christensen og Silje Schmidt skal til Kipili, hvor de skal arbejde i kirkens førskole.

På volontørkurset deltog også de to nyansatte lærere, Anna Amalia Larsen og Peter Højberg Himelstrup, som skal til Sikonge og undervise Mia og Michael Toldam Korsgårds børn. Organisation Fremtid og Håb sender to volontører til Sumbawanga, som også deltog på volontørkurset.

På volontørkurset fik volontørerne en introduktion til livet i Tanzania og deres arbejdsopgaver. I den første tid i Tanzania vil Christina Knudsen og Linnea Thomasen, som er nuværende volontører i Sikonge, være sammen med det nye volontørhold i Sumbawanga. Her skal de nyeste volontører, udover at modtage swahiliundervisning, indføres i deres nye hverdag i Tanzania.

Volontøraften!

Fredag den 24. september fortæller psykoterapeut Steen Palmqvist om det at være frivillig, og hvad det gør ved os og ved de mennesker, man er frivillig med og for. Det bliver vildt spændende!

Efterfølgende vil der være kaffe og kage og mulighed for at snakke med hinanden.

Aftenen er gratis og foregår på Diakonhøjskolen i Århus kl. 19.00.



LÆS MERE PÅ BDM-DK.DK >



AF PALLE BYG

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS

»Ved I ikke, at de, der er med i et løb på stadion, alle løber, men kun én får sejrprisen? Løb sådan, at I vinder den! Men enhver idrætsmand er afholdende i alt – de andre for at få en sejrskrans, der visner, men vi for at få en, der ikke visner«.

(1. Kor. 9, 24-25)

Overskriften er det olympiske motto og er latin for: »Hurtigere, højere, stærkere«. Mens jeg skriver disse linjer, er OL i Tokyo netop slut og det samme er 16 dages nyhedsbombardement gennem TV, aviser, Internet og mange andre medier. Vi har kunnet følge atleternes opture, sejre og medaljer, men vi har også kunnet følge mange af deres nedture, skuffelser og manglende resultater.

Jeg bliver fascineret af at høre om og opleve den indsats OL-deltagerne har ydet gennem en lang årrække – nogle gange helt fra barndommen af – for at kunne konkurrere på det allerhøjeste niveau. Det har krævet ufattelige ofre

og afsavn og en utrolig vilje at træne og træne og træne for at få chancen og færdighederne til at kæmpe med om en medalje.

Og samtidig kommer jeg til at tænke på den kappestrid, som Paulus skriver om i sit brev til Korintherne og hans opfordring til at løbe, så jeg vinder sejrskransen. Er jeg engageret »på olympisk niveau« i min egen træning og min indsats i løbet om den evige sejrskrans, der aldrig visner? Eller lunter jeg bare med i den bageste del af feltet uden at gøre den store indsats eller bruge alle mine kræfter og evner på at vinde? Kæmper jeg for »at blive

hurtigere, nå højere og blive stærkere« i mit liv og min tro?

En trøst for mig, når jeg føler mig som en taber, er at jeg ikke løber løbet alene. I min familie, i min menighed og i min omgangskreds er der mange, som gerne giver et hjælpsomt skub, når det går for langsomt, giver mig et løft når forhindringerne synes uoverstigelige eller bærer sammen med mig, når jeg ikke er stærk nok til at løfte alene.

Endelig er der ved Guds nåde heller ikke bare en enkelt medalje af guld at kæmpe om, men der er en evig sejrskrans til alle os, der fuldfører løbet. Er du også en vinder?

Palle Byg er økonomimedarbejder i BDM og gift med Heidi. De bor i Odense og har to voksne børn, Samuel og Benjamin.



BRØDREMENIGHEDENS DANSKE MISSION